

Ceren Oykut'un 'Hayal Meyal' adlı sergisi ay sonuna kadar Galeri x-ist'te

'İstanbul'un bilinçaltı yerin altında'

► Oykut, İstanbul'un bilinçaltına odaklanıyor yeni sergisinde. Belediye otobüslerindeki zorlu yolculuklardan, eski Boğaz meyhanelerinden, her türlü aşına olduğumuz polis barikatlarından, Tarlaş'ından ve Taksim Meydanı'ndan söz açıyor.

AYŞEGÜL ÖZBEK

Sadece öykü anlatmak istediğini söylüyor. Bu nedenle renk kullanmıyor, hikâyeye odaklanıyor. "Ne ressam, ne çizer, desenler yapan biriyim" diyor kendini anlatırken Ceren Oykut. Galeri x-ist'te 30 Mart'ta son bulacak sergisi "Hayal Meyal"de bir İstanbul'un bilinçaltında yer etmiş izler var. Macar malı İkarus otobüslerindeki zorlu yolculukları, eski Boğaz meyhanelerini, artık her türlü aşına olduğumuz polis barikatlarını, Tarlaş'ını ve Taksim Meydanı'nı anlatıyor.

Sergiye ilk kez heykelleri de eşlik ediyor. "Bunlar İstanbullu şehir sakinleri. Çok fazla bir şey yapmıyorlar. Oturuyorlar ve olanlara çok fazla müdahalede bulunmuyorlar."

Serginin ismini de şöyle anlatıyor: "Ne tam gerçeklerden ne de hayallerden... Yaşanan anın akılda kalmış izlerinden bahsediyorum."

Yapıtları biraz da kara mizah barındırıyor. "Hem üzülüyorsunuz hem de gülüp devam etmen lazım. Bu ülkede mizahın kıymeti var, işe yarıyor yani."

- Hep şehirde mi yaşadınız? Çocukluğunuzdan aklınızda kalan şehir nasıl?

Evet hep şehirdeydim. İstanbul'un çok güzel bölgelerinde yaşadım. Ama

her zaman bir inşaat yaşadığım bölgenin hâkimi olmayı başardım. Göztepe, Boğaz, Çiftelavuzlar... Orada eski tek katlı, iki dairesi bir evde oturuyorduk. Çok büyük bir bahçesi vardı. Sonra taşındık. Neden? Ev yıkılıp apartman olacak. En sonunda Yeniköy'e geçtik. Orada da bostanın kıyısında oturuyorduk. Her şeyi oradan karşılıyorduk. Yol kenarından böğürtlen toplayıp, incir ağaçlarının tepesinde hayat geçerken birdenbire inşaat başladı.

- Ayak izi serisi Tarlaş'ından mi oluştu?

Buğday Derneği kurucusu Victor Ananias'ın ölümünden sonra hayat arkadaşı Güneşin Aydemir, Victor'un aldığı notları kitaplaştıracaklarını söyledi ve benim de çizmemi istedi. Adım adım ekolojik yaşamın temel prensiplerini çıkarmış. Sadece şehir hayatını bilen biri olarak bu prensiplerin şehirde nasıl uygulanabi-

leceğini düşündüm. Tarlaş'ındaki evler de bunu hayata geçirmek için çok uygun. Evlerin malzemeleri doğal, arkada ağaçların olduğu avlu var. Sürekli kendini üreten bir hayat sistemi kurmak... Az benzin harcayarak yakın bölgede tatile gitmek, kâğıtları toplayıcılara teslim etmek, bahçe bostanından ya da mahalle pazarından alışveriş.

- Bir İstanbul'un bilinçaltında neler var?

Sadece Cumhuriyet dönemi yok tabii. Yarımburgaz Mağarası'na gitmişim. Tarih öncesinden bugüne çok önemli bir kültür katmanı. İstanbul çok uzun zamandır yaşam barındırıyor. Mezarlığın üstünde yürüyorsunuz gibi. 300 senelik arkeolojik kazı potansiyeli olan Troya gibi bir yer. İstanbul'u da yıllarca kazsanız bitmez. Bilinçaltı yerin altında.

Taksim Meydanı'nda kaç anınız var?

Taksim Meydanı ile ilgili anım nedir diye uzun süre düşündüm. Bulamadım. Otobüs beklerdim orada başka da bir şey yapmazdım. Korkunç bir şey! Lisedeysen Taksim Parkı'nda çimlere yattığımızda tepemize polis dikiliyordu. 2010'da-

ki 1 Mayıs'a gittim. 1 Mayıs'ın bahar bayramı olmasını kafamda tutarak Taksim Anıtı'yla ilgili bir iş yapmam gerektiğini düşündüm. "Devlet düzenini yıkıp yerine yeni bir devlet düzeni mi koymak, yoksa devlet düzenini tamamen mi yok etmek?"

sorusu üzerinden ilerledim. O heykeldeki figürlerin çoğu erkek, asker, bayrak. Burada hepsi kadın ve ellerinde çiçekler var. Bütün o bildiriler falan da kâğıttan uçak yapılmış havada uçuşuyor. Hem gırgır bir şey var hem de bir isyan.